

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 10547/2558

พนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี โจทก์ นายสุรินทร์ บุญมี กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 199, ป.วิ.อ. มาตรา 176, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 340, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

ข้อหาร่วมกันซ่อนเร้นศพตาม ป.อ. มาตรา 199 มีระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงเป็นคดีที่มีข้อหาในความผิดซึ่งกฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำ จำคุกไม่เกินห้าปี ถ้าจำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพตามฟ้อง ศาลจะพิพากษาโดยไม่สืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 176 วรรคหนึ่ง แต่ก็มีอำนาจที่จะฟังพยานโจทก์จนกว่าจะพอใจว่าจำเลยที่ 1 กระทำผิดจริงได้ หากจำต้องรับฟังเป็นเด็ดขาดตามคำรับสารภาพของจำเลยที่ 1 ไม่ เมื่อทางพิจารณาได้ความว่าคนร้ายร่วมกันปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตายแล้วเอาศพไปซ่อนไว้เป็นการกระทำต่อเนื่องกัน แต่พยานหลักฐานของโจทก์ไม่พอให้รับฟังได้โดยปราศจากสงสัยว่าจำเลยที่ 1 มีส่วนร่วมในการปล้นทรัพย์ผู้ตายและซ่อนเร้นศพผู้ตายอย่างไร พยานหลักฐานของโจทก์จึงยังไม่เป็นที่พอใจแก่ศาลว่าจำเลยที่ 1 กระทำความผิดตามฟ้อง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 91, 199, 340 ริบควมตัดสายไฟและไม้แผ่นของกลาง จำเลยทั้งสี่ให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสี่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 340 วรรคห้า, 199 ประกอบมาตรา 83 การกระทำของจำเลยทั้งสี่เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ลงโทษประหารชีวิต ฐานร่วมกันซ่อนเร้นศพ จำคุกคนละ 6 เดือน จำเลยทั้งสี่ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 (ที่ถูก ประกอบมาตรา 52 (2)) ฐานร่วมกันปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย จำคุกคนละตลอดชีวิต ฐานร่วมกันซ่อนเร้นศพ จำคุกคนละ 3 เดือน เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว ให้จำคุกคนละตลอดชีวิตสถานเดียว ริบควมตัดสายไฟและไม้แผ่นของกลาง จำเลยทั้งสี่อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้เป็นว่า สำหรับจำเลยที่ 1 ให้ยกฟ้อง แต่ให้จำจำเลยที่ 1 ไว้ในระหว่างฎีกา นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่าพยานหลักฐานของโจทก์เป็นที่พอใจศาลว่าจำเลยที่ 1 ได้กระทำความผิดตามฟ้องจริงหรือไม่ เห็นว่า เหตุคนร้ายปล้นทรัพย์ผู้ตายและฆ่าผู้ตายเกิดที่บ้านผู้ตายและตามคำให้การรับสารภาพของจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ได้ความว่าจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ได้ร่วมกับพวกอีกสองคนคือ นายสนธิหรือ นิด กับนายวัน ไม่ทราบนามสกุล คนเขมร ปล้นทรัพย์และฆ่าผู้ตายในคืนวันที่ 2 กรกฎาคม 2555 ที่บ้านผู้ตายแล้วช่วยนำศพผู้ตายไปทิ้งลงบ่อเกรอะ ที่รอยตำรวจเอกสุรพลผู้จับกุมจำเลยทั้งสี่ได้รับแจ้งจากนางวรปรียาเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2555 และมาตรวจที่เกิดเหตุ ติดตามจับกุมผู้ต้องสงสัย แล้วมาเบิกความถึงเหตุการณ์ในวันที่ 5 ว่า ได้ตรวจสภาพที่เกิดเหตุติดตามจับกุมจำเลยที่ 1 และพบของกลางในตัวจำเลยที่ 1 นั้นไม่

มีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับการที่คนร้ายปล้นทรัพย์และฆ่าผู้ตายตั้งแต่วันที่ 2 กรกฎาคม 2555 แต่อย่างไรก็ดี ศาลอุทธรณ์ภาค 2 เห็นว่า คำเบิกความพยานปากนี้ไม่มีน้ำหนักนั้นถูกต้องแล้ว สำหรับของกลางที่พบในตัวจำเลยที่ 1 จำนวน 2 รายการ คือ สร้อยคอทองคำลายผ้าห่วยเป็นข้อเหมือนตะกรุด น้ำหนัก 1 บาท 1 เส้น กับแหวนทองคำน้ำหนัก 2 สลึง 1 วง ตามบัญชีทรัพย์ถูกประทุษร้ายลำดับที่ 3 และที่ 4 ซึ่งนางวรปริยายืนยันว่าเป็นของผู้ตายนั่น อาจเป็นผู้ตายจริงก็ได้ แต่การที่ของกลางดังกล่าวมาอยู่ที่จำเลยที่ 1 หาได้แสดงว่าจำเลยที่ 1 ได้ร่วมกับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 นายสนธิหรือ นิด และนายวัน ปล้นทรัพย์และฆ่าผู้ตายในคืนวันที่ 2 ไม่ จำเลยที่ 1 อาจมีความผิดฐานรับของโจรที่รับของกลางไว้เท่านั้น แต่สร้อยและแหวนทองคำที่นางปริยายยืนยันว่าเป็นของผู้ตายนั่น นางวรปริยายให้เหตุผลว่า "เคยเห็นมาก่อน" เท่านั้น หรืออาศัยเพียงแต่ความจำของ นางวรปริยายเท่านั้น พยานโจทก์เบิกความให้เหตุผลว่า เคยเห็นสั้น ๆ ไม่มีพฤติการณ์พิเศษเช่นเห็นหลายครั้งหรือเห็นเพราะผู้ตายเอามาให้ตีราคาดูเลยได้อย่างพิเคราะห์ คำเบิกความของพยานเช่นนี้ ยังมีความสงสัยตามสมควรว่า สร้อยและแหวนดังกล่าวจะเป็นของผู้ตายจริงหรือไม่ พยานเองก็ยังเบิกความว่าจำเลยที่ 1 โต้เถียงว่าจำเลยที่ 1 ซื้อมา กรณียังไม่อาจฟังว่าจำเลยมีความผิดฐานรับของโจรสร้อยและแหวนทองคำ สำหรับข้อหาร่วมกันซ่อนเร้นศพ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 199 มีระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ จึงเป็นคดีที่มีข้อหาในความผิดซึ่งกฎหมายกำหนดอัตราโทษจำคุกไม่เกินห้าปี แม้จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพตามฟ้อง ศาลจะพิพากษาโดยไม่สืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 176 วรรคหนึ่ง ศาลจึงมีอำนาจฟังพยานโจทก์จนกว่าจะพอใจว่าจำเลยที่ 1 ได้กระทำความผิดจริง หากจำต้องรับฟังเป็นเด็ดขาดตามคำรับสารภาพของจำเลยที่ 1 ดังที่โจทก์ฎีกาไม่ เมื่อตามทางพิจารณาได้ความว่าคนร้ายร่วมกันปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตายแล้วเอาศพผู้ตายไปซ่อนไว้เป็นการกระทำต่อเนื่องกัน และพยานหลักฐานของโจทก์ดังที่วินิจฉัยมาไม่พอให้รับฟังได้โดยปราศจากสงสัยว่าจำเลยที่ 1 มีส่วนร่วมในการปล้นทรัพย์ผู้ตายและซ่อนเร้นศพผู้ตายอย่างไร พยานหลักฐานของโจทก์ยังไม่เป็นที่พอใจแก่ศาลว่า จำเลยที่ 1 กระทำความผิดตามฟ้องจริง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายกฟ้องจำเลยที่ 1 นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

จักร อุตตโม · ชุตินันต์ โพธิเดช · สุรทิน สาเรือง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/10547/2558>